

ubarmhjertig gruppe herinde i Folketinget, må man jo give de pågældende medlemmer en stor grad af forståelse.

Men jeg synes alligevel, at det er interessant, at fru Bodil Thrane og hendes parti er de eneste her i Folketinget, som er negative over for det her forslag. Selv de, vi normalt kalder det yderste højre, ser med forundring på fru Bodil Thrane og hendes parti også i denne sag.

(Kort bemærkning).

Knud Erik Hansen (SF):

Jeg forstår udmærket godt, at det er fint, at vi får nyttiggjort kommuneatlasserne. Men det var sådan set ikke det, der var indvendingen. Det, der var indvendingen, var, at der faktisk er 40-45 kommuner, som nævnt i bemærkningerne, hvor det er relevant at lave kommuneatlasser, og hvor en bevaringsindsats også er relevant. De bliver undtaget fra at skulle inddrage det i kommuneplanen.

Og det er det, jeg godt vil spørge miljøministeren efter: Hvor er logikken henne? Hvis vi erkender, at det faktisk er en vigtig opgave, at det her bliver bragt på den politiske dagsorden – for det at inddrage det i kommuneplanen er jo ikke en tvang – er der ikke logik i at sige, at de 40-45 kommuner, hvor der er relevante bevaringshensyn, skal undtages, fordi de tilfældigvis ikke har lavet kommuneatlasser. Der må da ligge en bestræbelse på at sørge for, at de kommer med, og måske en endnu større bestræbelse end fra dem, der har lavet kommuneatlasser.

Så jeg vil godt opfordre miljøministeren til at overveje, hvad han vil gøre for at sørge for, at de kommer med, for jeg synes, det er en vigtig forudsætning for, at den her lov skal kunne blive en hel lov. Ellers bliver det en halv lov, som kun vil blive brugt af de kommuner, der i forvejen er interesserede.

(Kort bemærkning).

Bodil Thrane (V):

Det er jo meget interessant at høre miljøministeren tale om alt det gode, han gerne vil, og at alle er så begejstrede for det, og nu kan han ikke forstå, at Venstre ikke også tilslutter sig dette fantastiske gode lovforslag.

Dertil vil jeg sige, at vi stadig væk er nogle i dette Folketing, der hylder den private ejendomsret og de ejere, der sidder på de ejendomme. Jeg spurgte miljøministeren, om han havde overvejet at tage de ejere med ind i en høringsfase. Det blev der egentlig ikke svaret på. Alle hø-

ringsråd, kulturmiljøråd og kommuner, der får bøvl og ballade med det her, skal have udvidede beføjelser, udvidet magt, men ejerne, der bestemt ikke får nogen glæde af det her lovforslag, er der ikke taget højde for.

Og så synes jeg alligevel, jeg vil sige til miljø- og energiministeren: Jeg kan ikke forstå, at det er nødvendigt at blive personlig her på talerstolen.

(Kort bemærkning).

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Fordi man viser forståelse for en ordførers vanskeligheder, er det jo ikke udtryk for, at man er personlig. Jeg har stor forståelse for hendes vanskeligheder, og det var det, jeg prøvede at sige. Jeg ville netop ikke gøre det til et personligt anliggende, ellers kunne man jo godt blive lidt ked af det. Men det har jeg altså valgt ikke at gøre og ikke blive bitter over det.

Jeg vil sige til fru Bodil Thrane som svar på hendes spørgsmål, at en ejer altid bliver orienteret om en lokalplan og bliver jo oftest inddraget i forhandlingerne, inden der overhovedet ligger et forslag. Men dér ligger i planloven fuldstændig klare bestemmelser. Her drejer det sig bare om, at dem, der interesserer sig for de kulturmiljø-mæssige værdier, også bliver hørt. Det er det, der er vigtigt.

Jeg er fuldstændig enig med hr. Knud Erik Hansen i det, han siger om problemet med at gå videre, og det er kun et spørgsmål om økonomiske ressourcer.

Sagen er, at nu har vi gjort et kæmpearbejde omkring atlas – de bliver så inddraget, de kommer med – og alle dem, der derefter i fremtiden får lavet atlas, kommer også med, som loven er bygget op. Men med hensyn til de kommuner, der ikke har fået lavet atlas, ville det koste et meget stort beløb at tage dem med ind i udligning i forhold til kommunerne.

Så den måde, jeg kan svare hr. Knud Erik Hansen mest positivt på – for vi er enige – er, at vi i samarbejdet med de kommuner, der altså ikke har nået at få et atlas, gør alt, hvad vi kan for at motivere dem, uden at staten skal betale udgifterne ved det, til af sig selv at tage det her spørgsmål op. Det er den måde, man skal gøre det på. Og jeg tror, at mange kommuner vil opdage, at det her er noget, der virkelig interesserer borgerne på en positiv måde.

Fru Bodil Thrane tager fuldstændig fejl: Ejerne er glade for den beskyttelse, den mulighed, der ligger i det bevaringsværdige. Det, der kan